

יום ה', י"ח בטבת תשס"ח (27 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לקוראינו היקרים –

לעיתים, ענייני הדף מניעים אתכם לכתוב לנו (כמה שכל מכתב ומכתב שלכם, אפילו הע/ארות קטנות, יקרים בעינינו!), וברצוננו להציג בפניכם שני מכתבים שקבלנו השבוע – מקוראים וותיקים (כן ירבו!). הראשון מבקש מאיתנו לחדול מדברים ידועים ולפנות יותר לענייני הנשמה (יש לציין שכרוב הקוראים המוכרים לנו, אין קורא זה נוהג לחבוש כיפה ברבים...), וכך הוא כותב:

נושאים אלו שהנך כותב לאחרונה מוכרים לי (לדעתי גם לכל בוגר של מערכת החינוך הישראלי). כתוב על עניינים שברוח (מתוך פרקי אבות, פילוסופיה יהודית או קבלה) זה יותר מקרב אל המורשת.

ומה נאמר אלא כל הכבוד לו. עם זאת, כך השבנו לו:

קצת סבלנות.

קודם-כל, ייתכן שתמצא דברים חדשים בקטע האחרון שמופץ בדף היום. ובשבוע הבא, אנחנו מקווים לעסוק בקשר בין פרשת השבוע (מתחילים ספר שמות עכשיו) לבין מצב האומה דהיום.

והנה, בו ביום (אתמול), קבלנו תגובה מעניינת מאד מקורא אחר שאכן מוסיף נדבכים חשובים לסיפורנו, שאילולא היינו מעלים את הדברים על הדף, א. אנחנו (העורכים) לא היינו יודעים אותם, ו-ב. לא היינו יכולים לשתף אתכם בתוספת הזאת.

מצדנו, נמשיך לחפש איזון בין הדברים, כי אותו בורא עולם – שהוא בורא הן את האור והן את החושך – בורא גם את הנשמה וגם את הגוף. הכל זקוק לתזונה, ונשתדל לעשות זאת. כאמור, תגובותיכם יועילו לנו למצוא את האיזון הרצוי. עם זאת, השנה – 90 שנה להצהרת בלפור, 60 שנה לקום המדינה וכן השנה השביעית לתוצרת החקלאית – יכוונו אותנו יותר למסלולים מסויימים.

ו... התגובה השניה: [לאלה מקוראינו שמקבלים את הדף בימי חמישי בלבד, הנושא הוא גירוש והכלאת המעפילים בקפריסין לאחר השואה]

"...עם התמסדות המחנות הציב בהם מטה הפלמ"ח משלחת מיוחדת מטעמו, של מפקדים ומדריכים בפקודו של יהודה דרכסלר, אשר מיסד את 'שורות המגינים' ופתחם לכלל ציבור המעפילים...."

"יהודה דרכסלר שהוזכר במאמר היה **הבוס שלי** שנים רבות. הוא נפטר לפני כשנתיים.

יהודה נולד בווינה כבן של משפחה (דתית ?) שהיגרה מגליציה לווינה בסוף מלחמת עולם הראשונה. 2 הבנים נולדו בין 1920 ו-1925. ב-1938 אוסטריה הסתפחה מרצון לגרמניה. (המובן המדויק של המילה Anschluss). הממשל החדש מיד איפשר להמונים להתפרע.

יש כאן להעיר שבנין מגורים טיפוסי בווינה היה מבנה מלבני של 4 קומות או יותר עם חצר פנימי ממנו היה כניסה לחדר מדרגות המאפשר גישה לכל קומה באמצעות פרוזדור חיצוני בצד החצר. שרת הבניין דאג להכניס (או לא) אנשים לחצר. הפורעים כמובן לא ביקשו רשות להיכנס לחצר, וצעקו מלמטה "יהודים החוצה עם מברשות שיניים". בקומה מתחת הדירה של משפ' דרכסלר התגוררה משפחה יהודית אוסטרי. כאשר הפורעים דפקו על הדלת שלהם ודרשו מהם לצאת ומיד, הם ענו להם "אבל הגליציאנר מתגוררים קומה מעלינו"....

זמן קצר אחרי ההסתפחות מרצון, משפ' דרכסלר החליטה לנסות לברוח. הם הצליחו להגיע עד הגבול בין בלגיה וגרמניה ונעצרו והוחזרו לאוסטריה. ההורים הצליחו לשלב את הבנים (יהודה היה כבן 15) באחת הקבוצות של עליית הנוער וכך להציל אותם מהגורל המר שחיכה להם כנראה ב-1941.

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."

מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 16 ²³	(י-ם): 16 ⁰⁸	(ת"א): 16 ²²	(חיפה): 16 ¹¹
צאת השבת	(ב"ש): 17 ²²	(י-ם): 17 ²³	(ת"א): 17 ²⁵	(חיפה): 17 ²²

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

פרשת השבוע: **"שמות"** [שמות א' 1 – ו' 2]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של **כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם** בתוך שאר חולי ישראל, **ולשלומם של כל חיילי צה"ל**.